

*Всичко наоколо е повторимо .
Ти не си !*

*Това го зная .
Това е очевидно .*

*Всичко наоколо е повторимо .
Ти не си!*

*Това го зная .
Това е очевидно .*

*Да бъдеш сам и никого да нямаш ,
от самота до болка да горчи .*

*Сам да дълбаеш парещата рана ,
докато пееш с вързани очи .*

Да бъдеш сам и никого да нямаш ...

ЧУПИХ СТЪКЛА

*с ръцете си ,
както се чупят
шоколадови яйца ,
за да ме боли много
и да не мисля
за тебе ,
режех пръстите ,
дето се протягаха
към тебе ,
за да не ме приближават
към ОГЪНЯ ТИ .*

КРАЧА. *Невесел. Неромантичен.*
КРАЧА. *Занесен, скучен, практичен.*
КРАЧА. *За някъде ... Не към тебе.*
КРАЧА. *Само от пътя обсебен.*

БЪРЗАМ. *Твоите очи ме тревожат.*
БЪРЗАМ. *Те те издават, о, боже!*
БЪРЗАМ. *Бос и пресипнал. Зима е.*
БЪРЗАМ. *Нося раздяла без име.*

БЯГАМ. *Пътят е кратък нататък.*
БЯГАМ. *Аз ще надбягам земята.*
БЯГАМ. *Страшно е да ме обичаш!*
БЯГАМ. *Тебе спасявам, м о м и ч е.*

диво кафе

Магнетизмът ти е неоспорим .

Толкова властно присъствуваш ,
витаеш в мене , около мене ...
И когато те няма .

Нещата, до които се докосваш
и досега, след тебе ,
светят ...
И изглеждат по - хубави .

Мисля си за тебе
и се разсъбличам сам .
Разгримирам се .
Не играя ничия роля. Не искам .

- Защо си далече ?
Къде си сега ?

- Какво си ?

Къде се намираме ? !

Логично ли е всичко да е ненормално ?

Всичко ли е полудяло ?

Всички ли са закъснели ? Или само ние ?

Едни и същи виновници ли трябва
все да бъдат наказвани ...

- Ами ... **дайте да ги екзекутираме !**

Само Самотата ме докосва с прозрачните си пръсти .

*В очите ти
мога
да нарисувам
един милион изгреви .
Мога да ги заключа там .*

*В очите ти
няма
да нарисувам
нищо един залез !*

“ ... Когато срещнете
и се влюбите внезапно в
родени между 1 и 11 юли,
по - късно ще си дадете сметка,
че са ви “завъртели”
няколко стихии едновременно.
Имагинерни, интуитивни,
дълбоко проникателни,
тези деца на луната
и романтиката
обичат
страстната и драматична
проява на любовта си.”

Из астрологията

- *Искаш ли*

да ти изсвиря песента,

дето все още измислям,
на струната,

която току - що скъсах.

Искаш ли?

Имаш нужда от моята песен.

Имам нужда от твоята ерес.

8 юли

Петък, вечер

Приближава ме най - безпощадният епизод -
този на раздялата ,
този отвратителен ритуал на нашето безсилие ...
Звучат последните акорди от неизнятата от нас

П Е С Е Н .

Лято е , а музиката трепери в зениците .
Думите ни са объркани и неподредени ,
между страхове и видения ...
Разграденният двор на църквата
приютява с тъмнината си
сетната ни среща .
Вечерта нехайно се увива около дърветата .
Ще завали , щом си замина .

- **Искам още малко да подържа ръката ти !**

/ Моля се да съм повече смел и повече мъж , когато удари
часа за тръгване . За да ме поемат километрите към
най - безумната ми в света самотност . /
Поемаш към твоя дом , към някакъв твой измислен смисъл ...
Боли . Хубава си . В двора на църквата ... Мракът те поглъща .

Б о л и .

- **Тръгвай , Любов ! Върви , не се обръщай ! Не ти отива .**

* *Безсъние мое , как са горчиви устните ти ...*

27 август

Късно е .

Копая . Отвратително самотен ,
във всемирното земно въртене
около някаква хипотетична ос .
Копая кладенец .

В тъмното .
Самотен като мене кладенец .

Жаден съм . **За тебе** .

Полудявам от мислене ,
побелявам от безсъние ,
олеквам от безсилие ,

ослепявам от виждане
да видя небе в кладенеца .

Копая ...

Сам .

Ако животът ми до днес,
изглеждаше като
неугледна чернова
на малко интересен,
но труден за правене,
филмов сценарий,
то знай,
че най-щастливите
и значими
епизоди в него
са тези, в които
на екрана
се виждам
с тебе.

Подари ми

една

ласкава дума .

Дай ми

частица нежност . . .

Аз

ще ти дам

красотата ,

която търся ,

ще ти подаря

тишината ,

която

нямам .

17 февруари

*Мога да докосвам мислите ти ,
да слушам гласа ти, да пия смеха ти .*

*Не мога да имам най - простото -
- да те държа за ръка ,
открито ,
по средата
на най-слънчевата улица ...*

*Мога да докосвам мислите ти ,
да слушам гласа ти, да пия смеха ти .*

*Не мога да имам най - простото -
- да те държа за ръка ,
открито ,
по средата
на най-слънчевата улица ...*

Студено е. Само е студено . Вървя ...
Студено е , защото съм много далече ,
защото съм много далечен
и много захвърлен .

Вървя през хората
със зачервени очи
и неусетно достигам реката . Самотната .
Дето влачи води и грижи към морето.
Вие ми се свят.
Реката епически се съизмерва с времето ,
а аз захвърлям очи във водите `и .
Моите очи - безсънните , зачервените , наивните .
За да поемат към морето .
Не ми е студено .
Аз съм с тебе .

" Щом отново намеря очите си , ще се върна при теб ... "

Не ми е студено. Само искам за малко да те видя отнякъде.

Не ми е студено .

Страшен студ е наоколо.

*28 декември ,
Силистра*

*Толкова си близко до мен ,
че не те виждам .
А искам да те гледам ... На светло .
Хиляда светлинни години
не биха ми стигнали
да ти се нагледам .
Всичко е толкова чисто , че ти плачеш .
Докосвам те като ...чудо .
Скъпа ,
фантастично - фатално , моя .*

↓ тук, на това място -превод на English ↓

*Толкова си близко до мен ,
че не те виждам .
А искам да те гледам ... На светло .
Хиляда светлинни години
не биха ми стигнали
да ти се нагледам .
Всичко е толкова чисто , че ти плачеш .
Докосвам те като ...чудо .
Скъпа ,
фантастично - фатално , моя .*